

هو الله

ای بنده آستان مقدس نامه‌ئی که در پانزدهم شباط مرقوم نموده بودید در جوف مکتوب آقا میرزا محمود به هندوستان رفته این ایام از هندوستان اعاده گشت امروز جواب مرقوم میگردد زیرا اندک فرصتی حاصل شد ملاحظه فرما که عبدالبهاء با وجود ضعف جسم و نحیفی تن باید بتسویه جمیع امور از جزئی و کلی پردازد البته ده نفس از عهده برنیاورد و از این گذشته از شرق و غرب عالم مانند باران نیسانی اوراق میریزد باید این اوراق قرائت شود و جواب مرقوم گردد و این مستحیل است و از این گذشته بعضی از مکاتیب مملو از سؤال است دیگر ملاحظه کن چه قیامتی برپا است خلاصه مختصر جواب مرقوم میگردد

عید رضوان بدایتش از عصر است نه صبح ولی از صبح باید تعطیل جمیع اشغال گردد اشتغال بکسب و تجارت حرام است لهذا گفته شد که یوم اول از صبح باید ترک اشغال گردد نه اینکه بدایت عید از صبح یوم اول است روایات افواهی حجت نمیشود شاید مستمع درست تلقی ننموده اعتماد بر اثر قلم است

آن لوح غلام الخلد تعلق بجمال مبارک دارد مقصود اسم اعظم است نه عبدالبهاء

در الواح حضرت اعلی ذکر داودی هست که پیش از حضرت موسی بود بعضی را گمان چنان که مقصود از حضرت داود ابن یسی است و حال آنکه حضرت داود ابن یسی بعد از حضرت موسی بود لهذا مغلین و معترضین که در کمینند این را بهانه نمودند و بر سر منابر استغفرالله ذکر جهل و نادانی کردند اما حقیقت حال اینست که دو داود هست یکی پیش از حضرت موسی یکی بعد از موسی چنانکه در قرآن دو اسمعیل یک اسمعیل ابن ابراهیم و اسمعیل دیگر از انبیای بنی اسرائیل است

اما در این عبارت که مرقوم نموده‌اید مقصود ابن یسی است و تقریباً دوهزار و چند عصر و قرن پیش از حضرت اعلی بود ظهور خامسی که میفرماید یکی خود حضرت داود است و دیگری حضرت مسیح و دیگری حضرت رسول و دیگری حضرت اعلی و خامس جمال مبارک زیرا جمال مبارک در ایام حضرت اعلی روحی له الفداء مشهور آفاق گشتند و اما لوح ملاح القدس که میفرماید بر هر یک از احب قرائتش لازم آن لوح مبارک اگر بانصاف قرائت گردد آنچه از میرزا یحیی در نقض عهد حضرت اعلی و آنچه بعد از جمال مبارک از بی‌وفایان صادر جمیع واضح و مشهور است که میفرماید تا ما ظهر او یظهر من بعد را از ما رقم من قبل ادراک نمایند

و تا بحال آنچه ما بشما نامه مرقوم نموده‌ایم عنوان حضرت غنچه هائی و عبدالمهدی بود و در حق منتسبین شما آنچه باید و شاید ابدال شد حقیقت حال همانست که مرقوم نموده‌ئی انشاءالله مؤید بتلافی گذشته میگرددی سواد اشعار بخط مشکین قلم بسلیل آن جناب تسلیم شد

عبدالبها عباس

۱۶ رمضان ۱۳۳۸

حیفا

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](#) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر